

รายการอ้างอิง

- กอบกุล อิงคุทานนท์. ศัพท์วรรณกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อรจักร.(ม.ป.ป.).
- กุสุมา รัชชมนี. การวิเคราะห์วรรณคดีไทยตามทฤษฎีวรรณคดีสันสกฤต.กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, ๒๕๓๔.
- ญาดา อารุณเวช. ความเปรียบในบทละครในพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่สอง. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๖.
- ดวงมน จิตรจำนงค์. คุณค่าและลักษณะเด่นของวรรณคดีสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น(พ.ศ.๒๓๒๕ - พ.ศ.๒๓๙๔). วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๓.
- ดำรงราชานุภาพ, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ. คำอธิบายว่าด้วยบทละครนอกฉบับหอพระสมุดวชิรญาณ. บทละครเรื่องอิเหนา พระราชนิพนธ์รัชกาลที่ ๒. หน้า ก.พิมพ์ครั้งที่๑๑.ธนบุรี:โรงพิมพ์ รุ่งวัฒนา,๒๔๖๔.
- ดำรงราชานุภาพ, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ. ตำนานละครอิเหนา. พระนคร: คลังวิทยา, ๒๕๐๘.
- นวลจันทร์ รัตนากร. ไวยากรณ์จากวรรณคดีไทยประเภทร้อยกรองสมัยรัชกาลที่ ๒ แห่งกรุง- รัตนโกสินทร์. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา,๒๕๑๗.
- บัวงาม อรรถพันธ์. วิเคราะห์บทละครเรื่องอิเหนา พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระ พุทธเลิศหล้านภาลัย โดยเฉพาะสภาพชีวิตความเป็นไปที่ปรากฏในเรื่อง.ปรินญา การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา,๒๕๑๗.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. หัวข้อของวรรณคดีไทย. วรรณไวทยากร (วรรณคดี). พระนคร: โครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, ๒๕๑๔.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. แฉ่งวรรณกรรม. พิมพ์ครั้งที่ ๒.กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), ๒๕๓๙.
- พุทธเลิศหล้านภาลัย, พระบาทสมเด็จพระ. อิเหนา. พิมพ์ครั้งที่ ๑๑. ธนบุรี: โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา, ๒๕๑๔.
- วันฤทัย สัจจพันธ์. ตัวละครหญิงในวรรณคดีไทยสมัยอยุธยาและสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น (พ.ศ.๑๘๙๓-๒๓๙๔). วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,๒๕๓๔.

ศักดิ์ศรี แยมน์ดดา. เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิจารณ์วรรณคดีไทยตามทฤษฎีวรรณคดี
ตะวันออก. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๘.

ศุภร บุนนาค. สมบัติกวีชุด อีเหนา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เคล็ดไทย, ๒๕๓๙.

สุจิตรา จงสถิตย์วัฒนา. ดังดวงแก้วตักต้องแผ่นผา. วารสารภาษาและวรรณคดีไทย ๒
(ธันวาคม ๒๕๒๘): ๘๘ - ๙๕.

สุวรรณ จงตระกูล. กษัตริย์ในวรรณคดีไทย. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชา
ภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓.

เสฐียรโกเศศ (ศาสตราจารย์ พระยาอนุมานราชธน). การศึกษาวรรณคดีแห่งวรรณศิลป์. พิมพ์
ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๓๓.

อารดา สุมิตร. ละครในของหลวงในสมัยรัชกาลที่ ๒. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนก
วิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖.

บรรณานุกรม

- กุสุมา รัชชมนี. คุณค่าของวรรณคดีไทย. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ๑๑ (๑ ธันวาคม ๒๕๓๓ - พฤษภาคม ๒๕๓๔) : ๑๑๑ - ๑๑๖.
- กุสุมา รัชชมนี. สี่ล้นวรรณคดี. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยาม, ๒๕๓๔.
- กุสุมา รัชชมนี. ตั้งวัดนะแห่งโกสินทร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยาม, ๒๕๓๗.
- กุสุมา รัชชมนี. สี่ล้นวรรณคดี ชุด บทวิจารณ์ชีวิต. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, ๒๕๓๗.
- เจตนา นาควัชระ. ทฤษฎีเบื้องต้นแห่งวรรณคดี. กรุงเทพมหานคร: ดวงกมล, ๒๕๒๑.
- ชลดา ศิริวิทย์เจริญ. การศึกษาลิลิตตะเลงพ่ายในแนวสุนทรียศาสตร์. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร-มหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๙.
- ดวงมน จิตรจำนงค์. สุนทรียภาพในภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยาม, ๒๕๓๙.
- ดวงมน ปรีปุ่นณะ. ความงามในทวาทศมาส. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖.
- ทิพย์วรรณ ธรรมมุสนา. มองวรรณคดี : ผู้หญิงของอิเหนา. วารสารราชบัณฑิตยสถาน ๓ (๔ เมษายน - มิถุนายน ๒๕๒๑) : ๕๐ - ๕๖.
- ธเนศ เวย์ร์ภาค. ดินสอขอเขียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ปาปัส, ๒๕๓๕.
- ธเนศ เวย์ร์ภาค. เอกสารประกอบการสอนนิชารวรรณกรรมวิจารณ์. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, ๒๕๓๗.
- นราธิปพงศ์ประพันธ์, กรมหมื่น. วิทยาวรรณกรรม. กรุงเทพมหานคร: โพธิ์สามต้นการพิมพ์, ๒๕๑๘.
- บรรพดี (นามแฝง). ถึงระเด่นมนตรี. มานวสาร ๘ (๘ สิงหาคม ๒๕๒๘) : ๔๙ - ๕๖.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ,ม.ล. วิเคราะห์วรรณคดีไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๒.
- รักษาพรรณ เศรษฐวัฒน์. การศึกษาเรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง. วารสารมณี ๒ (๒ ธันวาคม ๒๕๒๔) : ๘๒ - ๙๔.

- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๒๕. พิมพ์ครั้งที่ ๕.
กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๓๘.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม : ภาพพจน์ ไวยากรณ์ และกลการประพันธ์
อังกฤษ-ไทย. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๓๘.
- วิทย์ ศิวะศรียานนท์. วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช, ๒๕๓๑.
- ศักดิ์ศรี แย้มนัตตา. ศักดิ์ศรีวรรณกรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไอดีเอ็นเอสโตร, ๒๕๑๗.
- ศักดิ์ศรี แย้มนัตตา. วรรณวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๔.
- สุจิตรา จงสถิตย์วัฒนา. สีในบทกวี : ผัสสะกับสัญลักษณ์. วารสารภาษาและวรรณคดีไทย
๕ (ธันวาคม ๒๕๒๘) : ๔๕ - ๕๖.
- สุจิตรา จงสถิตย์วัฒนา. กวีนิพนธ์ของอังคาร กัลยาณพงศ์ : ศาสนาแห่งสุนทรีย์. ป๋ารายสาร
๑๔ (๑ มกราคม - กุมภาพันธ์ ๒๕๓๐) : ๓๕ - ๕๑.

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสุภัค มหาวรากร เกิดเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นชาวจังหวัดอุดรธานี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับสอง) จากภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เมื่อปีการศึกษา ๒๕๓๗ และเข้าศึกษาในสาขาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีเดียวกัน